

కాణుత్తిల్ల. నీను ననగే ఏనన్న హేబేడ. హోరదు' ఎందు అవళ ఖుజుక్కే ఆసరే నొకిద.

అరుంధతి 'స్వల్ప ఇరి అత్తిగే బరుత్తారే. అవరన్న కేరెదుకోండు హోగోణ'

'అత్తిగే ఎల్లి హోగిద్దారే?'

'మునితాయియ మనేగి?'

'ఎష్టు దూర ఆగుతే?'

'ఎరదు మైలీ'

మనోహర గాబరియింద 'మృగాడో... అల్లియ తనక కాయలు సాధ్యవిల్ల. నిస్సన్న నసింగో హోంగే అడ్డో' మాదిద నంతర వునః ఇల్లిగే బందు అత్తిగేయన్న కేరెదుకోండు బరుత్తేనే.'

అరుంధతి ఒట్టుకోండఱు. అణ్ణన మక్కలగే ఎల్లా ఏపయ తిళిసి గండన జోతే కారినల్లి కుళితఱు. కారు చలిసితు. సుమారు ఒందు గంచియ నంతర తుంగమ్మ ఒట్టులో మనగే హించిరుగిదఱు. మునితాయి ఇరలిల్ల. హరిగే మాదిసలు పశ్చద కల్గిగే హోగ్గఱు. ఏపయ తిళిద నంతర తుంగమ్మ కగురపాగి బుసిరాదిదఱు.

మనో లెట్టు!..

యారో ఓడాడుత్తిద్దారే.

మక్కల్లిభూరు హాలోనల్లి తన్ జోతెయే ఇరువాగ ఓడాడుత్తిరుపవరు యారు?

పునః హోళ్లి గట లెట్టు!

గాళి 'బోలే' ఎందు నుగ్గితు. గోచెయల్లి మోతే హోడెదు తూగు హాకిధ్ ఎరదు సీమెణ్ణై దీపగఱు ఆరిదపు.

క్షత్రలు... క్షత్రలు!

క్షత్రలల్లి హోళ్లే లెట్టు! 'యారు... యారదు?' ఉత్తర బరలిల్ల.

మక్కల్లిభూరు తాయియన్న బిగియాగి తచ్చికోండరు. అవరేనూ కాలు కడియువ మక్కల్లల్ల. కాలేజెనల్లి ఓదుత్తిద్దరు. ఆదరే వోదలనిందలూ సక అవరు చేళిదదే భయద గుడినల్ల.

ప్రక్కతియల్లి బదలావసే!

గుడుగు... సిదిలిన ఆభాసి. మించు మూడుత్తిదే. పరమాశ్యయికర సంగతి ఎందే ముంబాగిలు మత్తు కింకిగఱు ముళ్కెకోండపు.

తావాగియే ముళ్కెకోండపు! తాయి మత్తు మక్కలు భయగొండరు.

* * *

అవళ నరభువికే జాస్తియాయితు. 'అయ్యో... అమా... రి... రి... నన్నింద ఆగోల్ల కట్టే... నన్ ప్రాణ హోగుత్తిదే.' మనోహర గాబరియాద. ఆదరే కారిన వేగ జాస్తి మాడువంటిరల్ల. కగ్గాడిన తిరువ ర్సై!

మనోహర 'అరు... స్వల్ప హోత్తు తాళేయింద ఇరు.'

గాళి 'బోలే' ఎందు నుగ్గుత్తిదే. గాళి బిరుగాళియాయితు.

మరద కోంబెగఱు లఱలఱనే మురిదు బిఱుత్తివే. గుడుగుగల శబ్ద కేళ బరుత్తిదే. మళే సురియలారంభిసితు. మనోహర కోపదింద 'సుడుగాదు హ్లోగే బచోదు బేడ అంత హేళిదే. కేళదేయా నీను. ఇవత్తు వినాగుత్తదో గోత్తిల్ల.'

అవఱ హల్లన్న కళ్ళే నోవన్న సహసలు ప్రయుక్తిసుత్తిద్దారే.

అప్పు... ఆగుత్తిల్ల!

కిటారనే కిరుచిదఱు. దూరదలీ ఏనో శబ్ద కేళ బందు. ఆ శబ్ద హేగే లంటకయితు ఎందు గోత్తాయితు. రస్తేగే అడ్డులాగి దోడ్డ మరపోందు ఉరుళికోండు బిధిదీ. హోహారిద మనోహర. సురియుత్తిరువ మళేయల్లియే కారినింద ఇల్దిదు బేరే ఎల్లాదరూ దారి ఇదయేనో ఎందు నోఁడుత్తిద్దానే.

ఇల్లు... కాణుత్తిల్ల.

మనోహర 'అరుంధతి రామనగరస్తే హోఁగలు చేరే ఎల్లాదరూ దారి ఇరువుదే?'

'ఇల్లా కట్టే!..'

మనోహర భయగోండ. ఈగ ఏను మాడువుదు అంత గోత్తాగుత్తిల్ల. సూలిక్కి మునితాయియే కాపాడచేపు. పునః హ్లోగే హోగాపేపు. కారన్న స్వాచ్ఛ మాదిద. యెగుల్లియల్లి ఎంబ ఉద్దార హోరందితు. యాకే అందరే కారు స్వాచ్ఛ ఆగుత్తిల్ల. ఆగ అవనిగే తును దారదినం యారో మంత హేళుత్తిరువుదు కేళిసితు. అవరిగ స్వశాంద హక్కిర ఇచ్చరు!

కగ్గాడిన రస్తేయల్లి కారు నింతిదే. మళే 'ధోలో' ఎందు సురియుత్తిదే. గాళి 'బోలే' ఎందు నుగ్గుత్తిదే.

అరుంధతి హేగే నోవినిద నరభుత్తిద్దారే. కారిన ఆశ్లో ప్రోప తుండాచిత్తు. రస్తేయల్లి మర చేరే ఉరుళికోండు బిధిదీ. అదు స్వశాంద రస్తే. ఆగ కేళిసితు మంత. యారో స్వశ్వావాగి మంత హేళుత్తిద్దారే. మనోహర తుందినిద అంత కాసిత్తే. నిన్ అణ్ణ మంత హేళుత్తిద్దారే. అను హోగి అవరన్న కేరెదుకోండు బరుత్తేనే' ఎందు డోరో తేగద.

అరుంధతి తడుబడిదఱు.

గాబరి, భయదింద 'ఏను... ఏను... ఏవు... ఈగ స్వశాందశే హోగుత్తిరే?'

'హోదు. నిన్ అణ్ణ' అరుంధతి అంత నోవినల్లియూ సక 'బేడ... ఏవు అల్లిగే హోగువుదు బేడ...'.

'హం మాడబేడ అదు...'

అరుంధతి 'నిన్ అణ్ణ యావుదో క్షద్రుశక్తియన్న ఆవాకనే మాడుత్తిరుత్తానే.

అంతక సమయదల్లి అల్లిగే యారే కోదరూ సహ అపాయ తెప్పిద్దాలు.'

'హాగల్ల అరుంధతి...'

అరుంధతి 'నిన్ అణ్ణయ్ ఇంతక సమయదల్లి ఇల్లిగే బందు ఏను మాడుత్తారే?'

మనోహర ఏనస్సో హేళులు బాయి తెరద. ఆగ అరుంధతి 'బేగ మనేగే హోగి నమ్మ అత్తిగే మత్తు సూలగుత్తియన్న కేరెదుకోండు బస్తి.'

భయదిందలే 'అందరే అల్లియతనక నీను ఒబ్బోళే కాడినల్లి ఇర్చుత్తియూ.'

తలేయాడిసిదఱు అరుంధతి.

మనోహర కారినిద ఇళియుత్తా 'బేగ బేగ బందు బిదుత్తేనే' ఎందు హేళే టాపోఫ్ ఎత్తికోండు ఓడలారంభిసిద. మళే సురియుత్తిదే.

కారిన బాగిలు మత్తు కింకిగఱన్న అరుంధతి ముప్పుర్చాల్లే.

'అప్పు... అయ్యో...'

* * *

ఆ లంగిన స్వశాందదల్లి.

అగ్గికుండ మేలే మళేయ నీరు బీళద రితియల్లి దోడ్డ తగడుగఱన్న బోంబుగళ సహాయదింద నిమిషలాగిద. గురు మత్తు శిష్ట అగ్గికుండ ఎదురు బెత్తులేయాగి కుళితుకొండిద్దారే. అగ్గికుండ సుత్తులూ తలేయుదగణస్సు ఇలిసలాగిద. భావియల్లి ఐదు అడిగ ఉడ్డ ఇరువ తీశులవన్న హోల్లాగిద. అదర తుదియల్లి నింబెంగ్గున్న చుట్టులాగిద. అదరింద రక్త కనిగుత్తిదే.

దిగ్వింధన ముగిదిదే. ముందినదు ఆవానె. క్షద్రుశక్తిగఱల్లి ఎరదు మత్తు నాల్కర కుమదల్లి బరువ చండ మత్తు కాపాలన్న ఈగ ఆశ్లోగఱన్లి ఇంది కుమాల సంగమ. మహా అనాముత్తే నాంది ఆగిది. అగ్గికుండ హక్కిర మూరు మణ్ణైన గొంబెగఱు మాడి ఇడలాగిదే. ఎరదు హేణ్ణన గొంబెగఱు.

ఒందు గండిన గొంబే. మనోహర మాత్రిక విద్యేయన్న పరిశ్శే మాడబేచు ఎందు సుష్టున్న హేళిద్ద.

బింబిసోనల్లి కేలపరింద ననగే తుంబా నప్ప లంటాగుత్తిదే. ఈ రాత్రి అవరు సాయద ఇందుర తాను పూతియాగి ముఖుగి హోగుత్తేనే ఎందు మనోహర హేళ్డ. శ్రీతియ తంగియ గండనిగే బింబిసోనల్లి తొందెయాగబారదు ఎందు భయంకర క్షద్రుశక్తిగఱసే ఆవునిసిద్ధ. ఆదరే సక్క గోత్తిరల్లి. హేళాగాద భయంకర సక్క.

మనోహర విద్యావంత. ఆదరే ఇంతక తప్పన్న యాకే మాడిద అంత గోత్తిల్ల. అదర పరిణామ ఇస్సేను కేలవే నిమిషగఱల్లి కాఁసికోళ్లిదే. మనోహర